

Elämä jatkuu, sittenkin

Hanne Hellgrén

Elämä jatkuu, sittenkin

Hanne Hellgrén

Elämä jatkuu, sittenkin

Runoja kaipuusta, kiitollisuudesta, oivalluksista

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2025 Hanne Hellgrén

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa
ISBN: 978-952-80-8537-9

ALKUSANAT

Puolisoni, sielunkumppanini kuolemasta on kulunut vuosi. Ensimmäiset seitsemän viikkoa -kirjani kertoi ajasta heti menetyksen jälkeen kuvaten epätodellisia tunnelmia, musertavaa surua ja toivon pilkahduksia. Tämän kirjan runoissa tarina jatkuu. Suru kevenee vähitellen, fyysiset ja henkiset voimavarat alkavat palautua, tulevaisuuden suunnitelmat ja toivo korvaavat näköalattomuuden. Elämä alkaa nykiä hihasta kutsuen mukaansa! En voinut uskoa, että niin käy, enkä uskonut, että haluaisin vastata kutsuun.

Elämänkumppanin menetys koskettaa suurta osaa ihmisistä jossakin elämänvaiheessa. Vaikka kokemus on yleinen ja universaali, menetyksen kokeneesta saattaa tuntua, että hän on yksin kokemuksensa kanssa. Siksi on arvokasta jakaa kokemuksia eri tavoin, eri foorumeilla ja formaateissa, puhuen, kirjoittaen, taiteen keinoin, tuttavien kesken, vertaistukiryhmissä ja niin edelleen.

Elämän jatkumiseen ei jaksakaan eikä ehkä haluakaan uskoa suuren menetyksen jälkeen, mutta on arvokasta tietää, että elämän jatkuminen on mahdollista - jopa todennäköistä. Kuolema, elämän rajallisuus ja arvaamattomuus ovat edelleen ajatuksissani usein. Se on hyvä asia. Se kannustaa elämään.

Lohjalla 6.6.2025

Hanne Hellgrén

Kuolema kirkastaa katseen

Miksi tarraudumme elämään,
omaamme ja toisten,
vielä silloinkin kun on selvää,
että olisi aika hellittää.

Kun Kuolema on jo ovella odottamassa
ystävällinen ilme kasvoillaan, myötätuntoisena,
käsi ojennettuna tervehdykseen,
me vielä vaadimme antibiootteja
ja elämää ylläpitäviä hoitoja.

Pelkäämme, sitähan se on.
Ymmärrettävää toki.
Vasta Kuoleman kohtaaminen
riittävän läheltä,
riittävän henkilökohtaisesti,
voi hälventää pelon,
auttaa näkemään selvemmin.

Elämä, prosessi

Yhteinen matkamme hioi meidät lempeämmiksi,
sovitti särmistämme niin hienot liitokset,
että joskus oli vaikea sanoa,
mihin minä lopuin ja mistä sinä aloit.
Monta kertaa annoimme jonkin vanhan itsessämme kuolla,
teimme tilaa uuden syntymälle.

Ja nyt kun et enää kulje kanssani fyysisenä olentona,
jokin minussa on kuollut ja jotakin uutta syntyy taas.

Elämä on syntymän ja kuoleman prosessi
luonnossa, yksilöissä, suhteissa,
kaikkialla.

Melankolia kukkii syksyllä

Olen huomannut, että ainut asia,
joka pystyy työntämään
luonteeni hienoisen melankolian
mielen taka-alalle
on rakkaus.

Nyt kun sinä, elämäni ilo ja valo olet poissa,
rakkaus ja melankolia
istuvat yhdessä mieleni puutarhassa,
haaveilevat syksyisestä Pariisista.
En tosin ole käynyt siellä, Pariisissa.
Haaveilen kyllä.

Kaipaan

Elokuun lämpimät, lempeät illat
havisuttavat haavan lehtiä
keveillä henkäyksillään,
maalaavat maiseman keltaisella,
kultaisella valolla.

Voi rakkaani kuinka kaipaam sinua
tällaisina iltoina.

Kaipaam sitä tulevaisuutta,
joka ei saanut tapahtua,
terassilla illan hiljaisuudessa
yhdessä nautittuja kotiviinilasillisia.

Elokuun illat ovat edelleen kauniita,
haavan lehtien havina musiikkia korvilleni,
mutta sinun valossasi
maailmani värit olivat kirkkaammat,
sydämeni laulu soi kauniimmin
duettona kanssasi.

Eräänä päivänä havahduin ajatukseen,
etten ole enää surupolulla.
Jossakin vaiheessa
olen huomaamattani,
ehkä äkillisen innostuksen
tai kevätauringon ohjaamana,
saapunut avoimempaan maisemaan.

BoD

9

789528

085379

